

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 8/2013-47

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti S., a. s. v konkurze, K., obchodnej spoločnosti U. spol. s r. o., T., M. K., T., obchodnej spoločnosti S., s. r. o., Česká republika, obchodnej spoločnosti F. spol. s r. o., D., obchodnej spoločnosti P. s. r. o., T., obchodnej spoločnosti T., s. r. o., T., obchodnej spoločnosti I., s. r. o., K., obchodnej spoločnosti D. a. s., B., obchodnej spoločnosti A., s. r. o., Česká republika, obchodnej spoločnosti K., s. r. o., Č., obchodnej spoločnosti Z. s. r. o., B., obchodnej spoločnosti S. a. s., B., obchodnej spoločnosti S., spol. s r. o., B., obchodnej spoločnosti T., s. r. o., B., Ing. V. Z., T., obchodnej spoločnosti B. s. r. o., B., obchodnej spoločnosti E., s. r. o., B., obchodnej spoločnosti A. a. s., B., obchodnej spoločnosti K., s. r. o., B., obchodnej spoločnosti F., a. s., B., a obchodnej spoločnosti H. Seychellská republika, zastúpených advokátom Mgr. V. R., B., ktorou

a) obchodná spoločnosť S., a. s. v konkurze, K., obchodná spoločnosť U. spol. s r. o., T., M. K., T., obchodná spoločnosť S., s. r. o., Česká republika, obchodná spoločnosť F. spol. s r. o., D., obchodná spoločnosť P. s. r. o., T., obchodná spoločnosť T., s. r. o., T., obchodná spoločnosť I., s. r. o., K., obchodná spoločnosť D. a. s., B., obchodná spoločnosť A., s. r. o., Česká republika, obchodná spoločnosť K., s. r. o., Č., obchodná spoločnosť Z. s. r. o., B., obchodná spoločnosť S. a. s., B., obchodná spoločnosť S., spol. s r. o., B., obchodná spoločnosť T., s. r. o., B., Ing. V. Z., T., obchodná spoločnosť B. s. r. o., B., obchodná spoločnosť E., s. r. o., B., obchodná spoločnosť A. a. s., B., a obchodná

spoločnosť K., s. r. o., B., namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 a

b) obchodná spoločnosť F., a. s., B., a obchodná spoločnosť H., Seychellská republika, namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť obchodnej spoločnosti S., a. s. v konkurze, obchodnej spoločnosti U. spol. s r. o., M. K., obchodnej spoločnosti S., s. r. o., obchodnej spoločnosti F. spol. s r. o., obchodnej spoločnosti P. s. r. o., obchodnej spoločnosti T., s. r. o., obchodnej spoločnosti I., s. r. o., obchodnej spoločnosti D. a. s., obchodnej spoločnosti A., s. r. o., obchodnej spoločnosti K., s. r. o., obchodnej spoločnosti Z. s. r. o., obchodnej spoločnosti S. a. s., obchodnej spoločnosti S., spol. s r. o., obchodnej spoločnosti T., s. r. o., Ing. V. Z., obchodnej spoločnosti B. s. r. o., obchodnej spoločnosti E., s. r. o., obchodnej spoločnosti A. a. s., obchodnej spoločnosti K., s. r. o., obchodnej spoločnosti F., a. s., a obchodnej spoločnosti H. p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. Vykonalnosť uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 o d k l a d á do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti S., a. s. v konkurze, K. (ďalej aj „sťažovateľka v 1. rade“), obchodnej spoločnosti U. spol. s r. o., T. (ďalej len „sťažovateľka v 2. rade“), M. K., T. (ďalej aj „sťažovateľ v 3. rade“), obchodnej spoločnosti S., s. r. o., Česká republika (ďalej len „sťažovateľka vo 4. rade“), obchodnej spoločnosti F. spol. s r. o., D. (ďalej len „sťažovateľka v 5. rade“), obchodnej spoločnosti P. s. r. o., T. (ďalej len „sťažovateľka v 6. rade“), obchodnej spoločnosti T., s. r. o., T. (ďalej len „sťažovateľka v 7. rade“), obchodnej spoločnosti I., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľka v 8. rade“), obchodnej spoločnosti D. a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka v 9. rade“), obchodnej spoločnosti A., s. r. o., Česká republika (ďalej len „sťažovateľka v 10. rade“), obchodnej spoločnosti K., s. r. o., Č. (ďalej len „sťažovateľka v 11. rade“), obchodnej spoločnosti Z. s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka v 12. rade“), obchodnej spoločnosti S. a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka v 13. rade“), obchodnej spoločnosti S., spol. s r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka v 14. rade“), obchodnej spoločnosti T., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka v 15. rade“), Ing. V. Z., T. (ďalej len „sťažovateľka v 16. rade“), obchodnej spoločnosti B. s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka v 17. rade“), obchodnej spoločnosti E., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka v 18. rade“), obchodnej spoločnosti A. a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka v 19. rade“), obchodnej spoločnosti K., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka v 20. rade“), obchodnej spoločnosti F., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka v 21. rade“), a obchodnej spoločnosti H., Seychellská republika (ďalej len „sťažovateľka v 22. rade“, spolu ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom Mgr. V. R., B., ktorou

a) sťažovatelia v 1. až 20. rade namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 a

b) sťažovateľky v 21. a v 22. rade namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením sp. zn. 28 R 3/2012 zo 16. mája 2012 povolil reštrukturalizáciu dlžníka S., a. s., K. (sťažovateľky v 1. rade). Do funkcie reštrukturalizačného správcu bol ustanovený Mgr. M. B., T., značka správcu S1265 (ďalej len „správca“).

Okresný súd uznesením sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 zastavil reštrukturalizačné konanie proti sťažovateľke v 1. rade ako dlžníkovi, začal konkurzné konanie proti sťažovateľke v 1. rade ako úpadcovi, vyhlásil konkurz na majetok sťažovateľky v 1. rade ako úpadcu a do funkcie správcu ustanovil Mgr. J. A., M., značka správcu S1504.

Okresný súd zároveň označeným uznesením uložil ustanovenej správkyňi vypracovať a predložiť v lehote 15 dní od ustanovenia do funkcie podrobnú písomnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku sťažovateľky v 1. rade a vykonaných úkonoch, najmä o stave súpisu a zoznamu pohľadávok, v lehote 35 dní od ustanovenia do funkcie druhú podrobnú písomnú správu, v lehote 50 dní od ustanovenia do funkcie tretiu podrobnú písomnú správu o týchto skutočnostiach a v lehote najneskôr 5 dní pred konaním prvej schôdze veriteľov štvrtú podrobnú písomnú správu o týchto skutočnostiach, pričom jej tiež uložil bez zbytočného odkladu informovať známych veriteľov sťažovateľky v 1. rade so sídlom v iných členských štátoch Európskej únie ako v Slovenskej republike podľa článku 40 Nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní prostredníctvom individuálneho oznamu o vyhlásení konkurzu na majetok sťažovateľky v 1. rade a preukázať splnenie tejto povinnosti v podrobných písomných správach, vyzval veriteľov sťažovateľky v 1. rade, aby si v zákonom ustanovenej lehote 45 dní prihlásili do konkurzného konania svoje pohľadávky, a dal veriteľom poučenie podľa príslušných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“).

Uznesenie okresného súdu sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 1. októbra 2012 a právoplatnosť nadobudlo 2. októbra 2012.

Sťažovatelia v 2. až 20. rade uvádzajú, že „sú veriteľmi Sťažovateľa 1, ktorí si v reštrukturalizácii Sťažovateľa 1 ako dlžníka riadne a včas prihlásili svoje pohľadávky, alebo ktorých pohľadávky voči Sťažovateľovi 1 ako dlžníkovi vznikli počas reštrukturalizácie ako prednostné pohľadávky podľa § 120 odsek 2 ZKR. Ich postavenie veriteľov, a teda aj osôb dotknutých Napadnutým uznesením na svojich základných právach, preukazuje zoznam veriteľov dlžníka vypracovaný Správcom...“. Ďalej uvádzajú, že „sú podľa § 119 odsek 1 zákona č. 7/2005 Z. z... účastníkmi reštrukturalizačného konania. Napadnuté uznesenie sa ich priamo týka a priamo porušuje ich práva účastníkov konania...“.

Sťažovateľky v 21. a 22. rade uvádzajú, že „sú akcionármi Sťažovateľa 1... a sú osobami podľa § 49 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov..., ktorých vlastnícke práva a právo na majetok sú priamo porušené Napadnutým uznesením...“.

Podľa názoru sťažovateľov napadnuté uznesenie okresného súdu je „v rozpore s Ústavou a odporuje ústavne zakotveným princípom súdneho konania, pretože

- nezohľadňuje podania a argumentáciu účastníkov konania a Správcu, ktoré boli voči súdu urobené riadne, včas a v zákonom predpísanej forme...

- nedáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany...

- je arbitrárne, svojvoľné, vnútorne nekonzistentné a nelogické v časti odôvodnenia záverov, o ktoré je opreté...

- obsahuje svojvoľnú aplikáciu a výklad ZKR, pretože sa odchyľil od znení príslušných ustanovení ZKR spôsobom, ktorý zásadne poprel ich účel a význam...

- je svojimi právnymi účinkami zjavne neprimerané k dôvodom, ktoré viedli k jeho prijatiu...“.

Sťažovatelia podrobne opisujú udalosti, ktoré predchádzali podaniu ich sťažnosti ústavnému súdu v ich právnej veci, pričom v tejto súvislosti najmä uvádzajú:

«Okresný súd Trenčín Napadnutým uznesením zastavil reštrukturalizáciu Sťažovateľa 1 podľa § 131 odsek 2 písmeno a) ZKR. Jedným z dôvodov bolo, že „Správca v zákonnej lehote nepredložil zoznam pohľadávok zostavený v súlade s ustanoveniami zák. č. 7/2005 Z. z. a vyhlášky č. 665/2005 Z. z. Zoznam pohľadávok predložený v zákonnej lehote neobsahoval vôbec zabezpečených veriteľov a ich jednotlivé prihlásené pohľadávky s popisom ich zabezpečenia. Kompletný zoznam pohľadávok vyhotovený v súlade so zákonom správca doručil až dňa 19. 07. 2012 (teda až po uplynutí zákonnej lehoty na jeho predloženie, keďže táto uplynula dňa 03. 07. 2012), aj to až na výzvu súdu“...

Zo správcovského aj súdneho spisu je zrejmé, že Správca v súlade s § 36 odsek 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z... podal na Okresný súd Trenčín zoznam pohľadávok v rozsahu vyžadovanom ZKR a vykonávacími predpismi v elektronickej podobe vo formáte .xls, ktorý je jedným z predpísaných formátov, a na uzavretom nosiči elektronických dát.

Uvedený zoznam bol jednoznačne kompletný a obsahoval všetky právom vyžadované informácie a údaje vrátane zoznamu zabezpečených veriteľov s ich prihlásenými pohľadávkami vrátane popisu ich zabezpečenia. Vyžadované údaje sa v zozname nachádzali v jednotlivých záložkách, ktoré sa nachádzajú v spodnej časti daného elektronického dokumentu (na každú záložku je potrebné kliknúť, aby sa jej obsah otvoril a sprístupnil)...

Súd v samotnom Napadnutom uznesení uvádza, že zoznam pohľadávok bol doručený na súd v zákonnej lehote. V tomto prípade nesprávne posúdenie a spracovanie Správcom predloženého zoznamu pohľadávok nepochybne súvisí s počítačovou negramotnosťou a nedostatkom technickej zručnosti príslušných zamestnancov súdu, ktorí neboli schopní prečítať správny a úplný zoznam pohľadávok, ktorý Správca súdu doručil v jednej z predpísaných foriem. Ak by zamestnanci súdu vedeli, že elektronický dokument vo formáte .xls obsahuje v spodnej časti záložky, na ktoré stačí kliknúť, aby sa sprístupnil ich obsah, alebo si dali celý dokument vytlačiť vrátane obsahu všetkých záložiek, tak by k takejto situácii nemohlo dôjsť.

Záver Napadnutého uznesenia o nesplnení povinnosti Správca predložiť v zákonom stanovenej lehote úplný zoznam pohľadávok je teda založený na nesprávnom spracovaní

riadneho a včas podaného podania Správcu v zákonom predpísanom elektronickom formáte...

Okresný súd Trenčín v Napadnutom uznesení ďalej skonštatoval, že Správca porušením vyššie uvedených povinností „neumožnil veriteľom riadne vykonať a uplatniť svoje práva“. Podľa Napadnutého uznesenia Správca údajne „v súdom určenej lehote nereagoval ani na výzvu súdu, ktorou ho tento vyzval na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti.“ Súd z tejto skutočnosti vyvodil záver, že „Správca teda nekomunikuje nielen s účastníkmi konania, ale ani s dozorujúcim súdom.“

Veriteľ M. K... podal 22. augusta 2012 súdu sťažnosť proti Správcovi, v ktorej namietal porušenie povinností na strane Správcu, pretože sa nemohol podľa vlastného tvrdenia opakovane dostať do kancelárie Správcu za účelom nahliadnutia do správcovského spisu.

Okresný súd Trenčín v Napadnutom uznesení uvádza, že sťažnosť M. K. odoslal Správcovi 30. augusta 2012, aby sa k nej Správca vyjadril v lehote 10 dní, pričom Správca si ju prevzal 11. septembra 2012. Posledným dňom lehoty na vyjadrenie pre Správcu bol teda 21. september 2012.

Správca podal vyjadrenie k sťažnosti M. K. s názvom „Odpoveď na podanú sťažnosť a výzvu na zaplatenie“... 21. septembra 2012 na pošte... t. j. v lehote určenej súdom na vyjadrenie. Vyjadrenie k sťažnosti bolo poštou doručené Okresnému súdu Trenčín 25. septembra 2012, t. j. presne v deň, keď súd prijal Napadnuté uznesenie.

Poukazujeme, že Napadnuté uznesenie bolo zo súdu odosielané až 27. septembra 2012, t. j. v čase, keď mal súd v spise už 2 dni Vyjadrenie k sťažnosti. Napadnuté uznesenie bolo na zverejnenie do Obchodného vestníka taktiež odosielané až 27. septembra 2012, pričom zverejnené v Obchodnom vestníku bolo až 1. októbra 2012, t. j. až 6 dní po tom, ako bolo súdu v stanovenej lehote doručené Vyjadrenie k sťažnosti...

Okresný súd v Trenčíne napriek tomu v Napadnutom uznesení protiústavným spôsobom skonštatoval, že Správca požadované vyjadrenie k sťažnosti súdu nepodal, a to aj napriek skutočnosti, že toto vyjadrenie bolo podané včas a reálne bolo súdu doručené v deň, kedy súd vydal Napadnuté uznesenie. Súd si mal nechať dostatočnú časovú rezervu, aby mohol spracovať všetky podania, ktoré by boli podané v posledný deň lehoty, pričom

tak z nepochopiteľných príčin neurobil. Nedočkavosť súdu pri vydávaní Napadnutého rozhodnutia tak poškodila všetkých účastníkov reštrukturalizácie.

Ďalej poukazujeme na skutočnosť, že veriteľ M. K. svoju sťažnosť vzal podaním z 20. septembra 2012 v celom rozsahu späť. Tento krok M. K. potvrdil tvrdenia, ktoré sú obsiahnuté v Správcovom Vyjadrení k sťažnosti. Z tohto kroku je zrejmé, že na strane veriteľa M. K. išlo iba o nedorozumenie, ktoré bolo následne vyriešené komunikáciou medzi Správcom a M. K. v priebehu augusta a septembra 2012, ako to potvrdzuje aj e-mailová komunikácia medzi nimi...

Späťvzatie sťažnosti M. K. bolo podané na Okresný súd Trenčín 25. septembra 2012, t. j. v deň, keď súd rozhodoval o vydaní Napadnutého uznesenia, a predtým, ako súd zaslal Napadnuté uznesenie Správcom a na zverejnenie v Obchodnom vestníku. Aj napriek tomu sa Okresný súd Trenčín protiprávne touto skutočnosťou v Napadnutom uznesení nezaoberal a nevyhodnotil príčiny, ktoré viedli alebo mohli viesť veriteľa M. K. k tomu, aby svoju sťažnosť vzal v plnom rozsahu späť. Poukazujeme na to, že dokonca aj M. K. sa cíti poškodený Napadnutým uznesením a podáva túto Sťažnosť ako Sťažovateľ 3.»

Sťažovatelia tiež poukazujú na skutočnosť, že okresný súd ako ďalší dôvod zastavenia reštrukturalizačného konania podľa § 131 ods. 1 písm. a) ZKR uviedol, že „správca sa v dňoch 31. 07. 2012, 01. 08. 2012, 02. 08. 2012, 03. 08. 2012, 07. 08. 2012, 08. 08. 2012, 10. 08. 2012, 13. 08. 2012 a 21. 08. 2012 nezdržoval v kancelárii v úradných hodinách ani nezabezpečil riadne vykonávanie správcovskej činnosti ním poverenými osobami, čím závažne porušil svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z ust. § 7 zák. č. 8/2005 Z. z. Uvedené porušenie povinnosti súd zistil z oznámenia veriteľa M. K., o pravdivosti ktorého súd nemal dôvod pochybovať, nakoľko o uzamknutí a nedostupnosti kancelárie správcu v úradných hodinách predložil súdu aj notárske osvedčenie. Súd takisto poukazuje na skutočnosť, že dňa 04. 07. 2012 sa márne pokúšal v úradných hodinách telefonicky spojiť so správcom. Takisto pravdivosti tvrdenia vyššie uvedeného veriteľa nasvedčuje aj to, že písomná zásielka doručovaná správcovi do sídla jeho kancelárie, ktorá bola odoslaná zo súdu dňa 30. 08. 2012, bola správcom prevzatá až dňa 11. 09. 2012, čo znamená že v uvedených dňoch sa v kancelárii správca nezdržoval a ani nemá v kancelárii zriadenú

verejne dostupnú podateľňu, ktorá musí byť otvorená v bežných pracovných hodinách každý pracovný deň (§ 7 ods. 4 zák. č. 8/2005 Z. z.).“.

V tejto súvislosti sťažovatelia namietajú, že okresný súd svoj záver o pravdivosti tvrdení obsiahnutých v sťažnosti M. K. oprel „výlučne len o (i) notársku zápisnicu NZ 29888/2012, ktorá sa týka iba jediného prípadu a vôbec nezohľadnil Správcovo Vyjadrenie k sťažnosti a dokonca ani späťvzatie samotnej sťažnosti urobené sťažujúcim sa veriteľom a o (ii) vyššie uvedené zjavne nelogické závery. Súd týmto postupom nesplnil svoju povinnosť vyhodnotiť dôkazy ústavne konformným spôsobom, t. j. postupovať podľa §132 OSP a hodnotiť dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a prihliadať na všetko, čo účastníci konania uviedli, a čo vyšlo počas konania najavo, a takisto porušil zákonnú povinnosť vyjadrenú v § 157 odsek 2 v spojení s § 167 odsek 2 OSP stručne, jasne a výstižne vysvetliť, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Vzhľadom na to je Napadnuté rozhodnutie v časti odôvodnenia porušovania povinností Správcu jednoznačne arbitrárne, pretože neobsahuje logické, jasné a zrozumiteľné vysvetlenie porušovania povinností zo strany Správcu“.

Záver okresného súdu o zastavení reštrukturalizačného konania vedeného proti sťažovateľke v 1. rade (ako dlžníkovi) a vyhlásení konkurzu na jej majetok považujú sťažovatelia za arbitrárny a v tejto súvislosti uvádzajú:

„Okresný súd Trenčín aj napriek výslovnému zneniu § 131 odsek 2 písmeno a) ZKR odôvodnil konverziu reštrukturalizácie na konkurz údajným neplnením všeobecných povinností, ktoré Správcovi ukladá Zákon o správcoch (teda iný zákon ako ZKR), a ktorý upravuje všeobecné administratívne povinnosti Správcu pri vedení svojej kancelárie vo vzťahu ku všetkým konkurzom a reštrukturalizáciám, v ktorých správca vykonáva funkciu správcu. Súd sa tak dopustil neprípustnej svojvôle pri aplikácii § 131 odsek 2 písmeno a), keď svoje rozhodnutie o konverzii reštrukturalizácie na konkurz oprel o porušenie povinností podľa Zákona o správcoch a nie o porušenie povinností podľa ZKR, ako to ZKR výslovne vyžaduje.

Súd tak Napadnutým uznesením poprel účel a význam § 131 odsek 2 písmeno c) ZKR, ktorého účelom je postihnutie nečinnosti Správcu len v konkrétnej reštrukturalizácii

z dôvodu neplnenia konkrétnych povinností ustanovených priamo ZKR iba vo vzťahu k tejto konkrétnej reštrukturalizácii (napr. zvolávanie schôdzí veriteľov, predkladanie zoznamov súdu, dohľad nad dlžníkom a sledovanie jeho obchodnej a finančnej situácie, kontrola a schvaľovanie dlžníkových úkonov a pod.).“

Sťažovatelia ďalej v sťažnosti argumentujú tým, že napadnuté uznesenie zásadným spôsobom mení právny status sťažovateľky v 1. rade, pričom tento nový stav znamená pre ňu ako úpadcu nezvratný následok v podobe faktického ukončenia jej existencie a podnikateľskej činnosti, a teda má likvidačný charakter. V súvislosti s týmto tvrdením uvádzajú:

„Reálna hrozba pre jeho ďalšiu existenciu a podnikateľskú činnosť vyplýva z toho, že primárnym účelom konkurzu nie je ozdravenie dlžníka a pokračovanie jeho podnikateľskej činnosti ale iba pomerné uspokojenie veriteľov, pričom ďalšia existencia dlžníka ako samostatného subjektu práv je iba podružná a z povahy konkurzu ako definitívneho riešenia úpadku aj prakticky vylúčená. Táto zásadná a nezvratná zmena znamená aj pre ostatných sťažovateľov ako akcionárov alebo veriteľov ekonomické škody v podobe nižšieho uspokojenia ich pohľadávok v konkurze, než by získali v reštrukturalizácii, rovnako ako aj v strate možnosti ďalšej potenciálnej spolupráce so Sťažovateľom 1 po jeho ozdravení...“

Sťažovatelia a ostatní veritelia sú týmto postupom súdu postihnutí spôsobom, ktorý je extrémne neprimeraný vo vzťahu k vytýkanému údajnému porušeniu povinností zo strany Správcu, pretože sa tak výrazne znižuje možnosť uspokojenia ich pohľadávok, narastú tak náklady spojené so správou majetku Sťažovateľa 1 a pre Sťažovateľa 1 ide o jeho samotnú existenciu.“

Podľa sťažovateľov uznesením okresného súdu sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 došlo aj k porušeniu čl. 20 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu. V tejto súvislosti argumentujú tým, že „... napadnuté uznesenie svojimi likvidačnými následkami znehodnocuje majetok Sťažovateľov 21 a 22 v podobe majetkových účastí v Sťažovateľovi 1 tým, že znižuje ich hodnotu prakticky na nulu... Vo vzťahu k Sťažovateľom 2 až 20 ako veriteľom Sťažovateľa 1 vzniká významná majetková škoda v podobe ukrátenia výnosu z ich pohľadávok v konkurze oproti plánovanému uspokojeniu v reštrukturalizácii.“

Tým, že namietané uznesenie „porušuje spoločný záujem veriteľov na čo najvyššom možnom uspokojení, ktorý je možné dosiahnuť len v reštrukturalizácii a nie v likvidačnom konkurze“, ako aj tým, že okresný súd „vôbec nezohľadnil princíp primeranosti pri hodnotení porušenia povinností zo strany Správcu vo vzťahu k následkom vyhlásenia konkurzu a k právom predpokladaným záujmom majiteľov dlžníka a jeho veriteľov, ktorí sú účastníkmi reštrukturalizačného konania, na čo najvyššom výnose a uspokojení ich majetkových práv“, sťažovatelia v 1. až 20. rade namietajú aj porušenie základného práva podľa čl. 47 ods. 3 ústavy.

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„a) Základné práva spoločnosti S., a. s. v konkurze..., spoločnosti U. spol. s r. o..., p. M. K..., T..., spoločnosti S., s. r. o..., spoločnosti F. spol. s r. o..., spoločnosti P. s. r. o..., spoločnosti T., s. r. o..., spoločnosti I., s. r. o..., spoločnosti D. a. s..., spoločnosti A., s. r. o..., spoločnosti K., s. r. o..., spoločnosti Z. s. r. o..., spoločnosti S. a. s..., spoločnosti S., spol. s r. o..., spoločnosti T., s. r. o..., Ing. V. Z..., T..., spoločnosti B. s. r. o..., spoločnosti E., s. r. o..., spoločnosti K., s. r. o..., a spoločnosti A. a. s..., na súdnu ochranu podľa článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky a na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s ich základným právom na rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky a ich práva vlastníť majetok podľa článku 20 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ich právom na majetok podľa článku 1 odsek 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli porušené uznesením Okresného súdu Trenčín z 25. septembra 2012, spis. zn. 28 R 3/2012-350, 3112207922.

b) Základné práva spoločnosti F., a. s..., a spoločnosti H..., vlastníť majetok podľa článku 20 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ich právom na majetok podľa článku 1 odsek 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli porušené uznesením Okresného súdu Trenčín z 25. septembra 2012, spis. zn. 28 R 3/2012-350, 3112207922.

c) Uznesenie Okresného súdu Trenčín z 25. septembra 2012, spis. zn. 28 R 3/2012-350, 3112207922 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie.

d) Každému zo Sťažovateľov sa priznáva v súlade s ustanoveniami § 36 odsek 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov a § 11 odsek 2 v spojení s § 13 odsek 2 a § 16 odsek 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, ústavná sťažnosť) vo výške 215,68 EUR, t. j. spoločne 4.744,96 EUR (215,68 x 22). Okresný súd Trenčín... je povinný zaplatiť uvedenú náhradu trov právneho zastúpenia do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu k rukám právneho zástupcu Sťažovateľov na účet vedený v...“

Podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovatelia tiež navrhujú, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

II.1 K prijatiu sťažnosti na ďalšie konanie

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že sťažnosť spĺňa ústavou a zákonom o ústavnom súde ustanovené predpoklady na jej prijatie na ďalšie konanie, a preto podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, že sťažnosť prijal na ďalšie konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.2 K návrhu na vydanie dočasného opatrenia

Sťažovatelia sa tiež domáhajú, aby ústavný súd dočasným opatrením odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 na účely zabránenia súčasnej správkyňi vo vykonávaní nezvratných úkonov, najmä nakladaniu s majetkom sťažovateľky v 1. rade, ktorých reálnym dôsledkom je poškodenie majetkových práv všetkých sťažovateľov.

Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným

záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

Podľa § 52 ods. 4 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie možno zrušiť aj bez návrhu, ak pominú dôvody, pre ktoré sa nariadilo.

Ústavný súd preskúmal návrh sťažovateľov na odloženie vykonateľnosti právoplatného uznesenia okresného súdu sp. zn. 28 R 3/2012 z 25. septembra 2012 a dospel k záveru, že tento návrh nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a spĺňa aj ďalšie podmienky ustanovené v § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2013